

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/609-8/2017
Érkezett:	2017 AUG 18.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	lu!

Ügyszám: IV/609/2017

Tárgy: Kiegészítés a nyilvántartásba vett AB. panaszhoz

Alkotmánybíróság
1015. Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A korábbi alkotmányjogi panaszhoz, ami a fenti ügyszámon nyilvántartásba került, kiegészítésként az alábbiakat kérem foganatba venni, továbbá ezen felvetést alkotmányossági szempontok alapján megvizsgálni, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi kiegészítő

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő meghatalmazott ügyvédem: **Dr. Szikinger István** ügyvédúron keresztül:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányossági szempontok alapján vizsgálja meg az alábbi KÉT FŐ kardinális alkotmányjogi panaszom-kiegészítés gyanánt, a korábbival együttesen elbírálván, mely előterjesztésre került. **AZ ELSŐ-kiegészítő alkotmányjogi panasz**

(1)

Magyarország által ratifikált és a honi jogrend részeként alkalmazott, illetve korábban az Országgyűlés által megerősített nemzetközi jogi elkötelezettségét, a 2011. évi CCX. törvény mellett: az emberiség elleni bűncselekmények büntetendőségéről és elévülésük kizárásáról, miszerint a nemzetközi jogban legsúlyosabban minősülő bűncselekményeket elévülhetetlennek tekinti, melyekhez ezen egyezményben kapcsolódik, a 2.§(c) Emberiesség elleni bűncselekmény: bármely polgári lakosság tagja ellen a háború előtt vagy alatt, elkövetett emberölés, kiirtás, rabszolgaságba taszítás, áttelepítés és embertelen cselekedetek, valamint a Törvényszék hatáskörébe tartozó más bűncselekmény végrehajtása során vagy azzal összefüggésben politikai, faji, vagy vallási alapon történő üldözés, függetlenül attól, hogy sérti-e az elkövetés országának jogát. (...) a magyarországi jogalkalmazásban, ezen Nemzetközi jog szerint el nem évülő bűncselekmények elévülésének kizárása ellentétes a honi igazságszolgáltatásban meghonosított jelenleg is alkalmazott joggyakorlattal, miszerint: az emberölés-kísérletére (hivatalos személy esetén) a befejezett emberölés büntetési tételét rendeli alkalmazni, noha eltérő tárgyi súlyú cselekményekről van szó, a honi igazságszolgáltatás megtorló politika részeként, ellentétesen alkalmazza az el nem évülő emberiség elleni nemzetközi jogot, a magyar jogban a kísérletre nézve. Emiatt a szövegezése a magyar törvénynek szembe megy a nemzetközi jogban megállapított el nem évülő bűncselekményekhez kategorizált rendelkezésével.

Azzal hogy a magyar jogalkalmazásban a kísérletet-el nem évülőnek minősíti. (csak a hivatalos személyre nézve) ami a nemzetközi jogban nem szerepel kiemelt helyen, ezáltal egy szintre emeli a befejezett emberölést és a kísérletet, ami sérti a belső arányosság elvét és szempontjait, továbbá alkotmányosan nem igazolható a jogalanyra nézve a súlyosabb büntetés, a norma címzettjei számára elvész a kiszámíthatóság, és a Btk. 82. § (4) bek. büntetés enyhítésének lehetősége.

(2)

Ellentétes az Alaptörvény Q) cikk. 2. pontjával

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

II. cikk .Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Véleményem szerint azzal, hogy a jog elévülhetetlen bűncselekménnyé emeli ki a hivatalos személyt, a kísérletre nézve kettős mérce áll elő. Míg bármely polgári lakos ellen követik el addig 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel jár, ám ha ezt hivatalos személy ellen teszi, az már ELÉVÜLHETETLEN, és életfogytiglani szabadságvesztéssel jár. Ráadásul sérül a jogbiztonság a jogalanyra nézve, mivel a befejezett bűncselekményhez képest a kísérlet olyan köztes stádium, amely sajátos elbírálást tesz szükségessé. Ám a jogi minősítés esetén elvész ez a sajátos elbírálás a jogalanyra nézve, és kötelezően életfogytiglani szabadságvesztéssel rendeli azt büntetni. A befejezett kísérletet követően az elkövető a megindított okfolyamat kifejlődését rendszerint már nem befolyásolja, legfeljebb megakadályozza vagy korlátozza.

ezért e magatartása az önkéntes visszalépés körében értékelhető. A törvény főszabályként a kísérleti szakaszban megrekedt cselekményhez is a befejezett bűncselekmény büntetési tételét rendeli alkalmazni (parifikáció elve). A kísérleti cselekmények egyes változatainak (teljes - nem teljes, közeli - távoli stb.) tárgyi súlya azonban jelentősen eltérhet egymástól, ezért a törvény kísérlet esetére - a büntetés kivételes enyhítéseként - továbbra is lehetővé teszi az ún. kétszeres leszállást [ld. 82. § (4) bekezdés]. EZ IS ELVÉSZ a jogi minősítés esetén, sérül az egyenlő bánás elve. A jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. A kísérletnél, a jogi minősítés esetén (hiv.szem) elvész a jogbiztonság elve, vagyis: az előreláthatóság, és az arányosságra vonatkozó alkotmányos előírásoknak sem felel meg ez a fajta szabályozás. Ahogy az esetemben, ott sem volt mérlegelési lehetőség, noha a sértett melletttem beszélt végig.

MÁSODIK-kiegészítő alkotmányjogi panasz

(1)

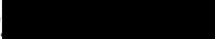
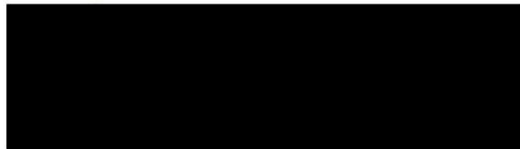
A 2012.évi C. törvény Btk. a kommentárjában kimondja:

8.3.3. Életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság rendelkezhet a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról (jelenleg húsz, el nem évülő bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés esetén harminc év), vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárhatja (tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés).
Mivel a törvény az életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető bűncselekményeket el nem évülőnek minősíti, a jelenlegi különbségtétel (legkorábban húsz, illetve harminc év elteltével vizsgálható a feltételes szabadság lehetsége) nem tartható fenn, ezért a törvény huszonöt évben határozza meg ezt az időpontot, egyúttal negyven évben maximalizálja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapíthatóságát. Tekintve, hogy első fokon én 25 évet kaptam az előírt minimumként, DE a 1978.évi IV. törvény 47/A. § (2) pontjának megfelelően, a Bíróság ezt az ítéletet a kötelező minimumra 30 évre emelte meg, ez a mai joggyakorlatban 25 év, rám nézve ezt a kedvezőbb változást nem módosították a hatályos törvények ellenére sem.

(2)

Az elbíráláskor hatályos enyhébb törvény visszaható hatálya is a jogállamiság követelményéből fakad. Az Alkotmány ugyanis nem engedheti meg alapelveitől idegen normák alkalmazását, még az elkövetéskori törvény alkalmazási főszabálya mellett sem [a 11/1992. (III. 5.) AB határozat IV/4. pontja]. De abban az esetben is, ha a korábbi norma nem alkotmányellenes, a Btk. abból indul ki, hogy az újabb rendelkezés pontosabban fejezi ki az adott cselekménytípus társadalomra veszélyességét az adott időpontban, emellett jobban megfelel a korszerű büntetőpolitikai megfontolásoknak, végül érvényesülése méltányos is. Az elbíráláskor hatályban lévő enyhébb büntető törvény visszaható erejét a vonatkozó nemzetközi egyezmények (pl. Emberi Jogok Európai Egyezménye) is előírják.

A Btk. 2. §-ának visszaható hatályú alkalmazása, ha a Btk. Különös Részének valamely keretkitöltő jogszabályi rendelkezésében a bűncselekmény elkövetése után változás következik be, a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg. Az esetemben az akkori jogi szabályozás ezt nem tette lehetővé, ezért kérem, hogy a meglévő ítéletemet helyezze hatályon kívül a tisztelt Alkotmánybíróság, hisz a jogalanyra nézve mindig a kedvezőbb jogszabályt kell alkalmazni, ami jelenleg 25 évben határozza meg-el nem évülő bűncselekmények esetén a büntetést, a kiszabható alsó minimumaként. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy mondja ki a magyar jogalkalmazás igen is eltér a nemzetközi jogtól, ami egy megtorló politika része és büntetési szempontok alapján nem igazolható, hogy egy kísérletre-hivatalos személy esetén a befejezett büntetési tételt rendeli alkalmazni a jogalkotó, ami automatikusan életfogytiglani, noha eltérő tárgyi súlyú cselekményekről van szó, amit ráadásul még „el nem évülőnek is” minősít, ami a nemzetközi jogban nem az. Ez a fajta túlzó jogalkalmazás(25 év) sérti az emberi méltósághoz való jogomat- Alaptörvény II. cikk, III. cikk (1) bekezdés, ezen túlmenően a határozatok sértik a jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményét-Alaptörvény, B. cikk. (1) bek. Tekintve SOHA NEM ÖLTEM MEG SENKIT, a jogi szigor honi-nemzetközi, a befejezett, minősített emberölési ügyekre irányul, nem pedig politikai haszonszerzésre.

Maradok tisztelettel ndítványozó

Kelt. Sopronkőhida, 2017. aug. 01.